

На следната 1808 год. 5 май той билъ отровенъ отъ сърбитъ въ Топчи-дере. . . Вукъ Караджичъ разпитвалъ по-късно да узнае нѣщо повече за тая личность. Презъ 1820 г. Вас. Василиевичъ му съобщава отъ Земунъ следното: „Што се тиче г. Петра Ичка мого сам извѣсно и поуздано разумети: да је у Катраници роѣн (дакле бугарин), није био ожеѣн, и цесарским државама научио се немачки, његов брат Наум јесте ожеѣн, и има двоје деце; један му је син овде у Земуну на науки“ (Вукова преписка. Београд 1909, III, стр. 91).

7. — Граматиково, до Катраница. Отъ това българско село билъ роденъ цариградскиятъ патриархъ Хрисантъ, който държалъ престола отъ 1824 до 1826 г.

За българската народностъ на Хрисанта свидетелствува изрично патриаршескиятъ хартофилаксъ Гедeonъ (Πατριάρχης πίνакης, 688), който между друго казва: „Българинъ по произходъ, Хрисантъ се роди въ Граматиково въ Македония“ (Βούλγαρος τὴν καταγωγὴν ὁ Χρύσανθος ἐγεννήθη ἐν Γραμματικόβω τῆς Μακεδονίας).

8. — С. Слатина, въ Мъгленско. Родно мѣсто на българската светица Злата, която пострадала отъ турцитъ за своята вѣра на 13 октомврий 1795 г. Нейниятъ животъ и страдания сж описани на гръцки отъ Никодима Светогорецъ въ Νέον μαρτυρολόγιον отъ 1799 г. Нѣмамъ на ржка последната книга, та привеждамъ свидетелството за светицата по руския преводъ въ Христiанскiе мученики, гдето на стр. 275 четемъ: „Святая дѣвственница и невѣста Христова Злата родилась и пострадала въ Мегленской болгарской епархiи, въ селенiи Златенахъ“. Рускиятъ преводачъ е предалъ гръцката форма Σλάτωνα, както гръцитъ именуватъ българското с. Слатина, съ Златена. Въ началото на сегашния вѣкъ вече цѣлото население на това село бѣше мохамеданско, помашко, но матерниятъ му езикъ бѣше български.

9. — Енидже-Вардаръ. Както е известно, въ разгара на гръцко-българската църковна борба, нѣкои български общини, за да се отърватъ отъ гръцко опекунство, предпочетоха да признаятъ върховното попечителство на папата,